

# Sentințele pe care le dăm în gând

---

Colegul care ți-a vorbit urât la ședință e deja judecat până ajungi acasă. În mașină i-ai stabilit vina, cât de grav a greșit și ce ar merita. Seara, la masă, sentința e citită cu voce tare: „Să vezi ce a făcut ăla azi...”

Cei mai mulți dintre noi nu putem trimite pe nimeni la închisoare și nici nu putem da pe cineva afară de la serviciu. Așa că facem singurul lucru care ne stă în putere. Îl condamnăm pe om în inima noastră, apoi îi facem pedeapsa cunoscută altora. Vorbirea de rău ajunge pedeapsa dată de cel care nu are altă putere.

A vedea răul nu e o greșeală. Cine a fost lovit, înjurat sau jignit poate spune limpede că i s-a făcut rău. Dar una e să vezi fapta, alta e să-l condamni pe om.

Și mai e ceva. Pe noi ne judecăm blând: găsim scuze și ne spunem că nu e chiar atât de grav. Pe celălalt îl judecăm fără nicio scuză. Ba chiar ne bucurăm în gând când greșește tocmai într-un lucru la care noi ne simțim tari ca betonul, pentru că acum avem cu ce să-l lovim. Uităm că în alte lucruri suntem foarte slabi. Nimeni nu e desăvârșit, așa că, judecând, putem judeca strâmb.

Cine îl condamnă pe altul în gând poartă în el tulburare și poftă de ceartă. Cine nu judecă are liniște.

Dumnezeu, Cel care a făcut omul și ține la fiecare, chiar și la cel care ne-a greșit, cheamă la altceva: la dragoste față de cel care face rău și, unde se poate, la a-l ajuta cu blândețe să se îndrepte.

Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu venit ca om printre oameni, ar fi avut tot dreptul să judece. Totuși a spus că n-a venit să judece lumea, ci s-o salveze. Când un om l-a cerut să-l facă pe fratele lui să împartă moștenirea cu el, Isus i-a răspuns: „Cine M-a pus pe Mine judecător sau împărțitor peste voi?”

Lumea are nevoie de salvare din cauza păcatului. Păcat înseamnă răul pe care îl facem când mințim, când rănim sau când îi condamnăm pe alții. Răul acesta ne desparte de Dumnezeu, și nu-l putem șterge singuri. Isus a murit pe cruce pentru păcatele oamenilor, ca ele să poată fi iertate. Dumnezeu îl iartă pe cel care se întoarce la El și îi dă putere să trăiască altfel. Isus a mai spus: „Iertați, și vi se va ierta.”

Biblia, în care sunt scrise viața și cuvintele lui Isus, vestește că Dumnezeu îi va învia pe morți și va face o lume veșnică, în care nimeni nu va mai face rău. Acolo nu va fi nimic de judecat. Mila de acolo se învață însă de acum, aici, printre oameni care încă greșesc unii față de alții. Obiceiul de a condamna pleacă greu. De aceea îl lași puțin câte puțin, zi după zi, iar în locul lui înveți răbdarea și iertarea.

Dacă mâine ar trebui să treci dincolo de moarte, ce ai lua cu tine: lista de sentințe sau mila? Broșura gratuită „Rostul Vieții” vorbește despre ce urmează după viața aceasta. O găsești pe

acest site, la Resurse: o poți citi aici sau o poți cere, ca să-ți fie trimisă acasă.